

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 284/2014
24.04.2014. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић и Горана Чавлине, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету осуђене С.В., због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 3. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца осуђене С.В., адвоката Б.М., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Чачку К бр.499/12 од 25.04.2013. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 бр.3535/13 од 30.09.2013. године, у седници већа одржаној дана 24.04.2014. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца осуђене С.В., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Чачку К бр.499/12 од 25.04.2013. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 бр.3535/13 од 30.09.2013. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Чачку К бр.499/12 од 25.04.2013. године окривљена С.В. оглашена је кривом због извршења кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 3. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. КЗ за које јој је изречена условна осуда тако што је утврђена казна затвора у трајању од три месеца и истовремено одређено да се иста неће извршити уколико окривљена у року од једне године по правноснажности пресуде не изврши ново кривично дело.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 бр.3535/13 од 30.09.2013. године одбијене су као неосноване жалбе окривљене С.В. и заједничка жалба њених бранилаца адвоката М.Ј. и Б.М. па је пресуда Основног суда у Чачку К бр.499/12 од 25.04.2013. године потврђена.

Против напред наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац осуђене С.В., адвокат Б.М. на основу члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП због повреде одредаба кривичног поступка из 460. став 1. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев и укине у целини првостепену и другостепену одлуку, предмет врати првостепеном суду на

поновно одлучивање и одреди да се поступак одржи пред потпуно измењеним већем.

Врховни касациони суд је одржао седницу већа у смислу члана 486. и 487. ЗКП на којој је размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца осуђене С.В. је недозвољен.

Одредбом члана 485. ЗКП прописани су разлози за подношење захтева за заштиту законитости од стране лица овлашћених за подношења захтева (члан 483. став 1. ЗКП), па је између осталих, у члану 485. став 1. тачка 1. ЗКП као разлог предвиђена повреда закона.

Чланом 485. став 4. истог Законика прописано је да окривљени може поднети захтев за заштиту законитости због таксативно набројаних повреда тог законика, учињених у првостепеном поступку и поступку пред апелационим судом.

Право окривљеног на подношење захтева због повреде закона је по ставу Врховног касационог суда сходно наведеној законској одредби, ограничено на повреде које су таксативно наведене у ставу 4. члана 485. ЗКП. Према томе, окривљени може поднети захтев за заштиту законитости због повреда тог законика: члан 74, члан 438. став 1. тачка 1.) и 4.) и тачка 7.) до 10.) и став 2. тачка 1.), члан 439. тачка 1.) до 3.) и члан 441. ст. 3. и 4. учињених у првостепеном поступку и поступку пред апелационим судом.

У захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене С.В. који је поднет у складу са одредбом члана 483. став 3. ЗКП, као основ подношења захтева наведена је повреда одредаба кривичног поступка из члана 460. став 1. ЗКП која је учињена у другостепеном поступку.

Наведена повреда међутим, по ставу Врховног касационог суда не представља законски разлог у оквиру повреда набројаних у члану 485. став 4. ЗКП због кога би окривљени, као овлашћено лице, могао поднети захтев за заштиту законитости, а осим овог разлога у захтеву није наведен ниједан други разлог који би могао бити предмет побијања законитости одлуке у опсегу који ЗКП у члану 485. став 4. таксативно набраја.

Према томе, повреда која је предмет поднетог захтева за заштиту законитости по ставу Врховног касационог суда не може бити разлог за подношење овог ванредног правног лека од стране окривљеног, због чега је захтев оцењен као недозвољен.

Поступајући на основу члана 487. став 1. тачка 2. у вези члана 485. став 4. ЗКП, Врховни касациони суд је одбацио као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљене С.В.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Драгиша Ђорђевић, с.р.**